

Prezidentas
Dyteris F. Uchtdorfas
Antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

Žodis neryžtingam misionieriui

Visais laikais Jėzaus Kristaus mokinių pareiga buvo skelbti Jo Evangeliją pasauliui (žr. Morkaus 16:15–16). Tačiau kartais sunku atverti burną ir kalbėti apie mūsų tikėjimą su aplinkiniais. Vieni Bažnyčios nariai turi prigimtinę dovaną kalbėti su kitais apie religiją. Kiti nesiryžta, sutrinka, varžosi ar net baiminasi tai daryti.

Todėl leiskite pasiūlyti jums keturis dalykus, kuriuos kiekvienas gali padaryti, kad įvykdytų Gelbėtojo pavedimą skelbti Evangeliją „kiekvienam kūriniiui“ (DS 58:64).

Būkite šviesa

Man patinka toks šventajam Pranciškui Asyžiečiui priskiriamas posakis: „Visada skelbkite Evangeliją, o jei būtina, naudokite ir žodžius.“¹ Šiame posakyje glūdi mintis, kad dažnai galingiausiai pamokslaujama ne žodžiais.

Kai esame dori ir nuolat gyvename pagal savo standartus, žmonės tai pastebi. Kai skleidžiame džiaugsmą ir laimę, jie tai pastebi dar labiau.

Kiekvienas nori būti laimingas. Kai mes, kaip Bažnyčios nariai, skleidžiame Evangelijos šviesą, žmonės gali matyti mūsų laimę ir jausti Dievo meilę, užpildančią ir perpildančią mūsų gyvenimus. Jie nori sužinoti priežastį. Jie nori suprasti mūsų paslaptį.

Tai skatina juos užduoti tokius klausimus: „Kodėl jūs tokie laimingi?“ arba „Kodėl jūs visada taip pozityviai nusiteikę?“ Atsakydami į tokius klausimus turime puikią galimybę pakalbėti apie sugrąžintą Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Būkite kalbūs

Pradėti pokalbį apie religiją – ypač su draugais ir mylimais žmonėmis – gali atrodyti nedrąsu ir sunku. Taip neturėtų būti. Jei panaudosime truputį ryžto ir sveikos nuovokos, pasidalinti dvasiniais išgyvenimais arba kalbėti apie Bažnyčios veiklas ar įvykius gali būti lengva ir malonu.

Mano žmona Harietė yra puikus to pavyzdys. Kai gyvenome Vokietijoje, ji rasdavo būdų kaip į pokalbius su draugais ir pažįstamais įterpti su Bažnyčia susijusias temas. Pavyzdžiui, kai kas nors paklausdavo, kaip ji praleido savaitgalį, ji sakydavo: „Šį sekmadienį bažnyčioje patyrėme įspūdingą dalyką! 16-metė mergina pasakė nuostabią kalbą prieš 200 susirinkusiųjų apie tyrą gyvenimą.“ Arba: „Sužinojau apie 90-metę moterį, kuri numezgė daugiau nei 500 antklodžių ir padovanojo jas Bažnyčios humanitarinei programai, kad perduotų stokojantiems žmonėms visame pasaulyje.“

Dažniausiai tai girdintys žmonės nori sužinoti

daugiau. Jie užduoda klausimus. Ir tai suteikia galimybių natūraliai, su pasitikėjimu, neįkyriai kalbėti apie Evangeliją.

Mūsų laikais, atsiradus internetui ir socialinei žiniasklaidai, kalbėti apie tai yra lengviau nei bet kada anksčiau. Mums tereikia paprasčiausio ryžto tai daryti.

Būkite kupini malonės

Deja, taip lengva nesutikti. Per dažnai ginčijamės, menkiname ir smerkiame. Jei imsime su žmonėmis kalbėti pikta, šurkščiai ar užgauliai, žinoma, jie tikrai nenorės apie mus sužinoti daugiau. Net neįsivaizduojate, kiek daug žmonių paliko Bažnyčią arba prie jos neprisijungė dėl to, kad kažkas pasakė jiems kažką, kas juos užgavo ar įžeidė.

Šiuolaikiniame pasaulyje yra labai daug grubumo. Dėl interneto anonimiškumo yra lengviau nei bet kada pasakyti ką nors užgaulaus ar įžeidžiančio. Argi mes, kaip gerojo Kristaus mokiniai, neturėtume laikytis aukštesnio maloningumo standarto? Raštai moko: „Jūsų kalba visuomet tebūna maloni ir druska pasūdyta, kad žinotumėte, kaip kiekvienam atsakyti“ (Kolosiečiams 4:6).

Man patinka principas, kad mūsų žodžiai turi būti aiškūs, kaip giedras dangus, ir kupini malonės. Ar galite įsivaizduoti, kaip atrodytų mūsų šeimos, apylinkės, tautos ir net pasaulis, jei galėtume pritaikyti šį paprastą principą?

Būkite kupini tikėjimo

Kartais skelbdami Evangeliją pernelyg sureikšminame arba kaltiname save. Svarbu prisiminti, kad Viešpats nesitiki, jog mes atversime žmogų.

Atsivertimas įvyksta ne dėl mūsų žodžių, o dėl Šventosios Dvasios poveikių. Kartais pakanka vienos mūsų liudijimo ar patyrimo frazės, kad dėl Dvasios poveikių kitų širdys imtų minkštėti ar protai imtų suvokti nuostabias tiesas.

Prezidentas Brigamas Jangas (1801–1877) sakė, kad suprato, jog Evangelija yra tikra, vos „pamatęs neiškalbų, tai yra nemokantį viešai kalbėti, žmogų, kuris tesugebėjo pasakyti: „Žinau Šventosios Dvasios galia, kad Mormono Knyga yra tikra, kad Džozefas Smitas yra Viešpaties pranašas.“ Išgirdęs tą nuolankų liudijimą Prezidentas Jangas sakė: „Šventoji Dvasia, sklindanti

nuo to žmogaus, apšvietė mano supratimą, ir aš suvokiau šviesą, šlovę ir nemirtingumą.“²

Broliai ir seserys, turėkite tikėjimą. Viešpats gali sustiprinti jūsų sakomus žodžius ir padaryti juos galingus. Dievas neprašo jūsų atversti žmones, o tik atverti savo burnas. Atversti yra ne jūsų darbas – tai klausančiojo ir Šventosios Dvasios darbas.

Kiekvienas narys misionierius

Brangūs mano draugai, šiais laikais yra daugiau galimybių atverti burnas ir pasidalinti su kitais džiaugsminga Jėzaus Kristaus Evangelijos naujiena nei kada nors anksčiau. Kiekvienas, net neryžtingas misionierius, gali dalyvauti šiame didžiame darbe. Kiekvienas galime rasti būdą pritaikyti savo ypatingus sugebėjimus ir pomėgius, kad paremtume šį didį pasaulio pripildymo šviesa ir tiesa darbą. Jei tai darysime, patirsime džiaugsmą, kurį patiria tie, kurie pakankamai ištikimi ir ryžtingi, kad „būtų Dievo liudytojai visada ir visame“ (Mozijo 18:9).

IŠNAŠOS

1. St. Francis of Assisi, in William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), p. 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), p. 67.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Vienas veiksmingas mokymo būdas yra paraginti mokinuosius nusistatyti tikslus, kurie gali padėti gyventi pagal jūsų mokytą principą (žr. *Teaching, No Greater Call* [1999], p. 159). Pagalvokite, ar nevertėtų tuos, kuriuos mokote, pakviesti su malda nusistatyti tikslą paskelbti Evangeliją, pavyzdžiui, vienam ar daugiau žmonių per mėnesį. Gimdytojai gali aptarti, kaip galėtų padėti mažesni vaikai. Taip pat galite padėti šeimos nariams pasiūlyti idėjų ar suvaidinti, kaip pasidalinti Evangelija eiliniame pokalbyje, ir pagalvoti apie artėjančias Bažnyčios veiklas, į kurias jie galėtų pasikviesti draugą.

JAUNIMAS

Dalinimasis Evangelija su draugu

Adriana Vaskez

Vieną dieną ruošdamasi seminarijos pamokai patyriau nuostabų ir aiškų Dvasios poveikį. Skaitydama rytojaus pamokos medžiagą išvydau mokyklos draugės

veidą ir stipriai pajutau, kad turiu pasidalinti su ja savo liudijimu.

Nepaisant šio aiškaus jausmo, aš baiminausi. Jaudinausi, kad mano draugė gali atstumti mane, ypač todėl, kad ji nebuvo panaši į merginą, kuri norėtų prisijungti prie Bažnyčios.

Prisiminiau sesers Merės N. Kuk iš visuotinės Merginų organizacijos prezidentūros kalbą, kurioje ji ragino mus sunkiai dirbti ir būti uolias.¹ Norėjau tokia būti, todėl parašiau tai merginai laišką ir paliudijau, kad Bažnyčia yra tikra ir kad myliu Mormono Knygą. Kitą dieną į jos krepšį slapta įdėjau Mormono Knygą ir savo laišką.

Mano nuostabai mano draugė mielai priėmė Evangeliją. Nuo tos dienos ji pasakojo man, ką sužinojo studijuodama Mormono Knygą. Po kelių savaičių aš supažindinau ją su misionierėmis. Beveik iš karto ji gavo Šventosios Dvasios patvirtinimą, kad tai, ką ji studijavo, yra tiesa. Misionierės ir aš verkėme, kai ji pasakojo mums apie savo jausmus. Mano draugė netrukus

pasikrikštijo ir jos gimdytojai stebėjosi, matydami, kaip ji pasikeitė.

Nepaprastai džiaugiuosi, kad įveikiau savo baimes ir padėjau atnešti Evangeliją į jos gyvenimą.

PASTABA

1. Žr. Merė N. Kuk, „Never, Never, Never Give Up!“ *Liahona*, May 2010, p. 117–119

VAIKAI

Galiu būti šviesa kitiems

Pasak prezidento Uchtdorfo, kad būtume šviesa kitiems, mūsų žodžiai turi būti „aiškūs, kaip giedras dangus, ir kupini malonės“. Mūsų žodžiai turi būti džiugūs, nuoširdūs ir malonūs. Ką galite padaryti ar pasakyti, kad būtumėte šviesa kitiems? Galėtumėte savo dienoraštyje parašyti penkis gražius dalykus, kuriuos ketinate pasakyti šeimos nariams ar draugams.

Tikėjimas, šeima, parama

Atsivertusios į Viešpatį

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir, jei tinka, aptarkite ją su jūsų lankomomis seserimis. Užduokite klausimus, padedančius stiprinti jūsų seseris ir jums pačioms aktyviai dalyvauti Paramos bendrijoje. Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Naujoms Bažnyčios seserims, tarp jų merginoms, pereinančioms į Paramos bendriją, aktyvesnėmis tampančioms seserims ir naujai atsivertusiosioms, reikia lankančių mokytojų paramos ir draugystės. „Padedant nariams likti bažnyčioje ir mažiau aktyviems nariams tapti aktyviems, labai svarbus yra narių dalyvavimas“, – sakė M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo. „Supraskite, kad Paramos bendrija... gali tapti vienu galingiausių draugystės šaltinių Bažnyčioje. Nedelsdami padėkite tiems, kurie buvo mokyti ir suaktyvinti, ir meiliai atveskite juos į Bažnyčią per savo organizaciją.“¹

Kaip Paramos bendrijos narės mes galime padėti naujoms narėms išmokti tokių pagrindinių dalykų kaip:

- pasakyti kalbą bažnyčioje;
- liudyti;
- gyventi pagal pasninko įstatymą;
- mokėti dešimtinę ir kitas atnašas;
- dalyvauti šeimos istorijos darbe;
- atlikti krikštus ir patvirtinimus už savo mirusius protėvius.

„Kad nauji nariai jaustųsi mylimi ir laukiami bažnyčioje, reikia rūpestingų draugų“, – sako vyresnysis

Balardas.² Svarbi visų mūsų, ypač lankančiųjų mokytojų, pareiga – susidraugauti su naujomis narėmis, kad padėtume joms tapti tvirtai atsivertusiomis į Viešpatį (Žr. Almos 23:6).

Iš Raštų

2 Nefio 31:19–20; Moronio 6:4

Iš mūsų istorijos

„Nuolat daugėjant atsivertusiųjų, – sakė Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008), – turime nuolat vis labiau stengtis padėti jiems rasti kelią. Kiekvienam iš jų reikia trijų dalykų: draugo, atsakomybės ir maitinimo „geruoju Dievo žodžiu“ (Moronio 6:4).³

Lankančios mokytojos turi padėti vadovams. Dažnai pirmiausia atsiranda draugystė, kaip tai atsitiko jaunai Paramos bendrijos seseriai, lankusiai vyresnę seserį. Jos nesusidraugavo, kol nepradėjo drauge dirbti valymo projekte. Jos tapo draugėmis ir kalbėdamos apie Lankomojo mokymo žinią abi maitinosi „geruoju Dievo žodžiu“.

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas (1876–1972) sakė, kad Paramos bendrija yra labai svarbi Dievo karalystės žemėje dalis ir [...] padeda savo ištikimoms narėms

įgyti amžinąjį gyvenimą mūsų Tėvo karalystėje.⁴

IŠNAŠOS

1. M. Russell Ballard, „Members Are the Key,“ *Liahona*, Sept. 2000, p. 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, Sept. 2000, p. 17.
3. Gordon B. Hinckley, „Every Convert Is Precious,“ *Liahona*, Feb. 1999, p. 9.
4. Joseph Fielding Smith, in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 97.

Ką aš galiu padaryti?

1. Ar meldžiuosi už savo porininkę ir prašau, kad Dvasia mus vestų tarnaujant savo seserims?
2. Kaip tarnaujame kiekvienai mūsų lankomai seseriai, kad ji žinotų, jog tikrai rūpinamės ja?

Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.